

φλιτζάνι

φλιτζάνι, το, ουσ. [<τουρκ. filcan], το φλιτζάνι. Υποκορ. **φλιτζανάκι, το**.

- *βγήκε το φλιτζάνι*, επαληθεύτηκαν αυτά που μου είπε το άτομο που λέει το φλιτζάνι: «μου είπε πως θ' αρρώσταινε κάποιο άτομο της οικογένειάς μου, και βγήκε το φλιτζάνι, γιατί αρρώστησε ο παππούς μας».

- *βλέπει το φλιτζάνι*, βλ. φρ. *λέει το φλιτζάνι*.

- *διαβάζει το φλιτζάνι*, βλ. φρ. *λέει το φλιτζάνι*.

- *λέει το φλιτζάνι*, παρατηρώντας το κατακάθι του καφέ στον πάτο και τα τοιχώματα του φλιτζανιού κάποιου που τον ήπιε, μπορεί και βλέπει πράγματα που συνέβησαν ή μαντεύει τα μελλούμενα που τον αφορούν το άτομο το οποίο τον ήπιε: «κάθε φορά που έχει κάποιο πρόβλημα, πηγαίνει στην τάδε που λέει το φλιτζάνι, και πράττει ανάλογα με αυτά που θα του πει». (Λαϊκό τραγούδι: **μου το 'παν στο φλιτζάνι καλέ μου, μου το 'παν στα χαρτιά, πως η καρδιά σου κάνει στον έρωτα νερά**).

- *ξέρει φλιτζάνι*, βλ. φρ. *λέει το φλιτζάνι*.

- *πιστεύει στο φλιτζάνι*, πιστεύει τα λόγια αυτού που του λέει το φλιτζάνι: «μα είναι δυνατό, μορφωμένος άνθρωπος, να πιστεύεις στο φλιτζάνι;».

- *το είδα στο φλιτζάνι*, βλ. φρ. *το είδα στον καφέ*, λ. καφές.

- *το είδε στο φλιτζάνι*, βλ. φρ. *το είδε στον καφέ*, λ. [καφές](#).